

A tutón kraj, našch luby raj
 Ze šerbška semja lužiška,
 A to našch kwap tak porjeńšcha.

Za snaju kraj, hdžež dobre waschnje knježi
 A cžestny pocžinŕ bydli nadobny,
 Tam škóscž a pokhnurjenje w kucže leži
 A jašny duch šo šylni wješeŕky.

A tutón kraj, našch hódny raj
 Ze šerbška semja šradomna,
 A to našch kwap tak porjeńšcha.

Za snaju lud, kiž steji njepowalny
 W wschěch wichorach tak fruty, wobstajny
 Kaž jeho krajnych horow šhribjet škalny
 A tola miškóscžiwy, želniwy.

A tutón lud, našch dobry lud
 Ze šerbški narod dostojny,
 Duž je našch kwap tak wješeŕky.

Za snaju lud, kiž pschemó šrudne cžašy,
 Čžescž, rycž a mjeno šmjercži wutorže;
 Nětk šwjecži šerbške šwjedženje a kwapšy
 A š nowym duchom spēwy šnoschuje.

A tutón lud, našch šławny lud,
 Ze šerbški narod šhwalobny,
 Duž je našch kwap tak wješeŕky.

18. Skóněny chor

ze swětn. oratoria: **Nalěčo**, komp. 1860, 1. předn. 9. winowca
 1861 w Budyšinje.

Derje, derje je na šemi
 Luboscž dawacž, luboscž bracž,
 Se spēwom a š radošcžemi
 Wkóde lěta wěnzowacž.

Ššchetož rjana šcžěje meja,
 Ale woštacž njemóže,
 Škóže španu, lěta džeja,
 Šraja špěšchnje božemje.